

staltninger i det kommende Aar, om hvis Tilstande vi i Øjeblikket ikke kan vide meget, det er beregnet paa. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) er nu af den Opfattelse, at der ikke er synderlig vanskelige Forhold her i Landet i Øjeblikket, i alt Fald ikke nogen almindelig Nødtilstand. Det ærede Medlem har henvist til, at der i Fjor neppe var noget Barn, som ikke fik Mad, naar der søgtes om det hos Centralkomiteen eller de Bispisningsforeninger, som virkede med Støtte fra denne. Dette Forhold har jeg hverken kunnet bekræfte eller benægte. Men den Omstændighed, at maaske ingen er afvist fra disse Bispisninger, er ingenlunde noget Vidnesbyrd om, at alle, som trængte til Bispisning, har kunnet faa Mad. Der kan være mange Børn, som ikke kunde eller vilde søge til saadanne Bispisninger, men som ved Bispisning indrettet paa anden Maade vilde have kunnet faaet Mad. Og selvfølgelig vil man, naar Forholdet kontrolleres af Kommunalbestyrelsen, faa en ganske anden Garanti for, at Børnene i en Kommune ikke underernæres. Men desuden er Forholdene anderledes i Aar end i Fjor. Jeg har allerede sagt, at hvad den private Velgørenhed i Fjor kunde magte, det tror jeg ikke, den formaar at magte i Aar. Naar man taler om, at Nøden i Aar er mindre end vanlig, henviser man til den store Beskæftigelsesgrad, der i Øjeblikket er i Landet, og at der ikke er nogen overdreven eller unormal Arbejdsløshed. Naar det ærede Medlem skildrede Tilstandene saaledes her i Landet, at alle eller saa godt som alle, der ønsker det, kan faa Beskæftigelse, og at mange sidder i en god Virksomhed, saa forekommer det mig at være en saa stor Anerkendelse af Resultatet af den af Regeringen med Støtte fra Rigsdagens Flertal førte Politik, at denne Anerkendelse maa siges at være langt større, end jeg havde kunnet vente den fra den Side.

Men er da de Udtalelser, som man meget ofte finder i Blade, som støtter det ærede Medlem (Ellinger) og hans Politik, om, at der hviler et uhyre Tryk paa mangfoldige Familier her i Byen paa Grund af de høje Priser, ganske urigtige? Nej, det er de sikkert ikke. Thi selv om denne Vinter maaske endnu ikke har frembudt ekstraordinær Nød af den værste Art, den, som fremkaldes ved den fuldkomne Arbejdsløshed, naar Sulten har holdt sit Indtog i Hjemmet, og selv om denne Nød for Øjeblikket ikke er større end vanlig, saa er der til Gengæld over en uhyre Mængde

Familier her i Landet, baade af dem, hvis Indtægter er ganske smaa, og af Middelfamiliier, et ganske usædvanligt Tryk, fremkaldt ved Dyrtiden. Naar der er en konstateret Stigning i Priserne af indtil 30 pCt. gennemsnitlig for Livsfornødenhederne, kan ingen være i Tvivl om, at alle med smaa Indtægter maa føle et ganske overordentligt Tryk af Tiderne. Derfor er yderligere Foranstaltninger nødvendige; og dette Lovforslag, som jo nu gaar sin videre Skæbne i Møde, er fremsat for at sætte Kommunerne i Stand til at afhjælpe dette Tryk og til i Tide at være forberedte.

Det har da ikke kunnet andet end undre mig, at man overfor dette Lovforslag har følt sig kaldet til at mobilisere Bestyrelserne for en Række Erhvervsforeninger her i Landet til en storstilet Protest. Paa det Møde, som afholdtes i Børssalen i Gaar, og hvor Repræsentanter for Handel, Haandværk, Industri og Skibsfart talte — kun en enkelt Taler for hver Erhvervsgræn, det syntes at have været aftalt i Forvejen, hvorledes Skuespillet skulde foregaa —, og hvor man endelig vedtog en meget skarp Resolution, paa dette Møde skildredes de nuværende Tilstande her i Landet af den første Taler, der i øvrigt i Modsætning til nogle af de senere anvendte en Fremstillingsform, som ikke kunde give Anledning til Beklagelse. Denne første Taler skildrede Tilstanden her i Landet saaledes, at vi for Øjeblikket havde et opblomstrende Erhvervsliv, og han fortsatte, at det var ikke blot de forholdsvis faa, hvem der var tilfaldet en Spekulations- eller Krigsleversgevinst, men det var alle Landets Producenter, eller for at citere: Priestigningen paa en hel Række af Landets Produkter har bragt Producenterne rig Fortjeneste. Det var det ene Billede, han skildrede, altsaa Billedet af et opblomstrende Erhvervsliv med rig Fortjeneste for en lang Række af Producenter. Som Modstykke hertil tilføjede han: Der er dog Smalhans til Huse i mange Smaaborgerhjem, ikke mindst hos Smaamestre, Smaahaandværkere og Smaaskippere, altsaa de Mænd, disse Foreninger repræsenterer, og han tilføjede, at der ogsaa ligefrem hersker Nød blandt Smaafolk med faste Indtægter. Dette dobbelte Billede af et opblomstrende Erhvervsliv og af en Tilstand, hvor der er Smalhans til Huse i mange Smaaborgerhjem og Nød blandt mange Smaafolk, er ikke urigtigt. Det er et Billede, som svarer lti Forholdene. Men jeg spørger: Er dette Billede den rigtige Baggrund for den høj-